

Dacă nu ați făcut acest lucru, rudele sunt cele care trebuie să decidă asupra voinței de a dona. Din acest motiv, este important să acordați un timp pentru a decide dacă doriți să fiți donator și să împărtășiți voința cu familia și prietenii. Astfel, dacă va apărea cazul, ei nu vor trebui să decidă în locul dumneavoastră și va trebui doar să vă comunice dorințele personalului spitalului.

Când poate avea loc donația?
Prioritatea este, înainte de toate, salvarea vieții persoanei.

Echipa medicală va face întotdeauna tot posibilul pentru a vă salva viața sau a persoanei dragi.

Dacă, din păcate, toate eforturile de a salva această viață au eșuat, donarea de organe și țesuturi începe atunci când:

- / a fost atestat decesul persoanei;
- / contraindicațiile medicale au fost excluse;
- / familia defunctului a semnat acordul pentru donația prin reprezentare, și
- / și nu există aspecte legale care să împiedice donația.

Respect
Donarea de organe și țesuturi nu desfigurează corpul și îl tratează cu respect maxim.

Extragerea organelor din corpul donatorului se realizează cu cea mai mare grijă și respect. Familia poate vedea cadavrul după intervenție și poate începe acțiunile ritului funerar.

Cum să devii donator?

A deveni donator este la fel de simplu cum a lua o decizie și a anunța familia și prietenii



Când o persoană ia în considerare posibilitatea de a fi donator și decide să-și doneze organele și țesuturile cu scopul de a le transplanta pentru a ajuta alte persoane, primul lucru pe care trebuie să-l facă și cel mai important este să **comunică decizia sa familiei și prietenilor**. Când va fi cazul, ei vor fi primii consultați cu privire la posibilitatea donației, sperând totodată că dorințele donatorului vor fi respectate.

În plus, dacă doriți să vă demonstrați disponibilitatea de a fi donator, puteți:

- / Completa cardul de donator.
- / Întocmi documentul de dorințe anticipate.
- / Activa caseta de donații în secțiunea de voințe și donații din La Meva Salut (<https://lamevasalut.gencat.cat>), prin care se înregistrează și în istoricul medical comun și este vizibilă pentru personalul sanitar.

Aceste trei opțiuni contribuie la mărturia deciziei luate.

Contact

-  061 Salut Respon
-  ocatt@catsalut.cat

Mai multe informații

-  trasplantaments.gencat.cat

Septembrie 2022. © Guvernul Cataloniei (Generalitat de Catalunya). Departamentul de Sănătate.



DONAREA DE ORGANE ȘI ȚESUTURI



Ghid despre donarea de organe și țesuturi și
Creștinismul

Donația este un dar de viață pentru cineva care așteaptă un transplant.

Donația este un act voluntar, altruist, solidar, generos, confidențial, gratuit și non-profit, care este garantat de lege. Este unul dintre cele mai minunate acte pe care o ființă umană le poate face pentru alte persoane.

Donatorul decedat este acea persoană la care donarea are loc după o moarte cerebrală sau cardiacă, cauzată în principal de un accident vascular cerebral, un traumatism sever, o anoxie cerebrală sau un stop cardiac.

Organele care pot fi donate sunt rinichii, ficatul, inima, plămâni, pancreasul și intestinul. De asemenea, pot fi transplantate țesuturi precum pielea, oasele, tendoanele, valvele cardiace, vasele de sânge și corneea.

Donatorii vii sunt membri ai familiei sau persoane apropiate receptorului care decid să doneze, în mod dezinteresat, un organ (un rinichi) sau o parte din acesta (un lob al ficatului). De asemenea, țesuturile sau celulele pot fi donate în timpul vieții, cum ar fi cazul măduvei osoase.

De ce este important să ne gândim la donarea de organe și țesuturi? Un singur donator poate salva viața a 8 persoane!

Toți pacienții care decedează într-un spital pot fi potențiali donatori de organe și țesuturi dacă nu prezintă, a priori, contraindicații medicale pentru a face acest lucru. În aceste cazuri, coordonatorii de transplant întrebă familia defunctului dacă acesta și-a exprimat dorința de a fi donator în timpul vieții.

Creștinismul în Catalonia

Creștinismul este religia majoritară a catalanilor: peste 60% din populație se identifică ca fiind creștină. Cu toate acestea, există o mare diversitate de biserici. Pe lângă Biserica Catolică —în mod clar majoritatea în țara noastră—, creștinii sunt grupați în jurul altor confesiuni precum bisericile evanghelice și bisericile ortodoxe, printre altele.

Credința în Isus Hristos ca fiu al lui Dumnezeu și îndrumarea Bibliei este comună tuturor bisericilor, dar diferă în privința recunoașterii figurilor de autoritate sau a poziționării față de anumite probleme doctrinare.

Donația dintr-o perspectivă creștină

Creștinismul se concentrează pe iubirea aproapelui ca principiu esențial al comportamentului. Acest lucru a determinat mai multe biserici să emită declarații explicite în favoarea donării de organe, cu condiția ca donatorul sau familia acestuia să nu fi exprimat explicit refuzul de a dona. De asemenea, nu există nicio prevedere care să interzică primirea de organe.

Astfel, textele sacre abundă în referințe la importanța generozității și a renunțării la sine, ca o expresie a iubirii față de Dumnezeu.

Creștinismul se concentrează pe iubirea aproapelui ca principiu esențial al comportamentului.

Acest lucru a determinat mai multe biserici să emită declarații explicite în favoarea donării de organe.

Ce spun textele sacre?

„Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.”
(Marcu 12:31)

„Unde este dar fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost cu puțință, v-ați fi scos până și ochii și mi i-ați fi dat.” (Galateni 4:15)

„Adevărata neprihănire duce la viață, dar cel ce urmărește răul găsește moartea.”
(Proverbele 11:19)

„Dăruieți, și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.” (Luca 6:38)

„Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci Dumnezeu îl iubește pe acel ce dă cu bucurie.” (2 Corinteni 9:7)

Poziția Bisericii

„Transplantul de organe este acceptabil din punct de vedere moral, dacă prejudiciul și riscurile fizice și psihice suferite de donator sunt proporționale cu binele care este căutat pentru primitor.

Donarea de organe după moarte este un act nobil și meritoriu, care trebuie încurajat ca manifestare a solidarității generoase. Este inadmisibil din punct de vedere moral dacă donatorul sau reprezentanții săi legitimi nu și-au dat consimțământul explicit. [...]”
(Catehismul Bisericii Catolice, 2296)